

«Astă poesiă, în limba grecéscă
 «S'afła 'mprăștiată 'n țera românéscă,
 «Ca ceea ce este 'n Bucurescî lucrată,
 «Tradusă dintr'alta, și adăogată
 «De *Dionisaki Fotino* sêrdarulă,
 «Cum și la lumină dată cu tiparulă.

În cârticica *Cânteceloră de stea*,⁽¹⁾ trecu mai mulți din psalmii versificați de mitropolitulă Dositeiă, puindu'i pe musica ce i-se păruse mai potrivită.⁽²⁾

Familiară cu limba turcéscă (căci, la pagina 164—166 din partea II a *Porești Vorbi*, dă și 29 proverbe turcescî, cu traducere 'n românesce, notându că «la cele mai multe vorbe Turcii tonulă 'lă aū la sfîrșitū») Anton Pann luă *Glumele lui Nasr-Eddin Hoge* și le publică 'n versuri române, sub numele de «*Năsdărăvâniele, lui Nastratin Hoge*»⁽³⁾

Cunoscându limba sêrbă și bulgară — căci Bulgară erea de origină — cum și cântecele poporare ale acestorū națiunii vecine, elū se sciu folosi de dênsele 'n poesiele sêle, care

(1) Veđi notele de mai susū.

(2) Ast felū, putemū semnala în trecétū pe celū care 'ncepe cu versurile :

Limbile sê salte
 Cu cântări înalte,
 Sê strige 'n tăriiă
 Glasū de bucuriă, etc.

și psalmulă care sună ast-felū :

Auđiți aceste tôte,
 Neamuri, norode și glôte,
 Că e lumea 'nșelătore
 Și forțe amăgitore, etc.

(3) «Culese și versificate de Anton Pann», edițiunea I, Bucurescî 1853. În tipografia lui Anton Pann.